

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **S. B.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2017, č. j. OAM-695/ZA-ZA11-ZA16-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2020, č. j. 2 Az 42/2017 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl. Konstatoval, že žalovaný obstaral dostatečné podklady pro zhodnocení aktuální politické a bezpečnostní situace na Ukrajině. Námitku týkající se posouzení otázek případného trestního stíhání žalobce za dezerci nebo nutnosti opětovného nastoupení do bojů neshledal městský soud důvodnou. Odkázal k tomu na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se povinnosti služby v armádě a trestního stíhání jako azylově relevantních důvodů. Poukázal na to, že žalovaným nebylo zjištěno, že by žalobci z uvedených důvodů hrozilo v zemi původu nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Městský soud zdůraznil také skutečnost, že žalobce neměl ve vlasti dříve potíže se státními orgány a byl schopen si vyřídít vízum.

II. Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel namítal, že soud dostatečně nezohlednil hrozbu vážné újmy v souladu s ustanovením § 14a zákona o azylu, tedy konkrétně obavu ze zatčení a odsouzení za trestný čin, který však stěžovatel nespáchal.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatoval, že kasační stížnost nijak nedokládá údajné pochybení soudu. Obecnost a neurčitost kasační stížnosti spolu s nadbytečnou žádostí o přiznání odkladného účinku, která má odkladný účinek ze zákona, dokládá naprosto nedostatečné seznámení se právní zástupkyně stěžovatele s individuálním případem. Kasační stížnost zcela obecně poukazuje na údajné pochybení, aniž by tyto nedostatky konkretizovala. Žalovaný i městský soud se řádně vypořádali se skutkovým stavem a svá rozhodnutí řádně odůvodnili. Stěžovatel se navíc neobával „*zatčení a odsouzení za trestný čin, který nespáchal*“, jak je chybně uvedeno v kasační stížnosti, ale obával se následku svých činů, které prováděl vědomě a bez donucení a které spočívaly v tom, že po útěku ze zajetí se nenahlásil zpět na vojenskou správu, ale namísto toho vycestoval ze země.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 s. ř. s.).

[7] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“ vyložil.

[8] Nejvyšší správní soud přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal. Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o nepřijatelnosti odůvodněno. Přesto soud dále uvede, proč věc stěžovatele nespĺňuje podmínky přijatelnosti, resp. ani v dalším nepřesahuje jeho zájmy natolik, aby se jí soud podrobně věcně zabýval.

[10] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že míra obecnosti či konkrétnosti kasační námitky předurčuje míru obecnosti či konkrétnosti, se kterou je soud povinen tuto námitku vypořádat. Doplnění kasační stížnosti ve věci stěžovatele obsahovalo toliko dvě stručné věty. První z těchto vět byla zcela obecná, neboť stěžovatel v ní konstatoval pouze to, že soud dostatečně nezohlednil hrozbu vážné újmy v souladu s ustanovením § 14a zákona o azylu. Druhá věta pak konkretizovala, že se „*jedná o obavu ze zatčení a odsouzení za trestný čin, který však stěžovatel nespáchal*“.

[11] Stěžovatel v úvodu kasační stížnosti mj. uvedl, že ji podává také z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; blíže námitku nespécifikoval. Nejvyšší správní soud nezjistil, že by napadený rozsudek trpěl vadami, které podle jeho setrvalé judikatury zakládají důvod nepřezkoumatelnosti. Na její závěry ohledně posouzení toho, jaké vady napĺňují tento kasační důvod, pro stručnost odkazuje (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS; či ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73,

pokračování

č. 787/2006 Sb. NSS). Napadený rozsudek nelze považovat za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Z jeho odůvodnění je zřejmé, že městský soud vystihl podstatu věci a při posouzení věci vycházel z relevantních skutečností a všechny stěžovatelem uplatněné námitky řádně a srozumitelně vyhodnotil.

[12] Ze správního a soudního spisu vyplynulo, že stěžovatel vstoupil na Ukrajině dobrovolně do armády. Při převozu na základnu však došlo ke konfliktu a on byl zajat. Ze zajetí se mu podařilo uprchnout a rodina mu poradila, aby ihned odcestoval za nimi do České republiky. V armádě jej považovali za nezvěstného, sám se nikde nenahlásil. V případě, že by se nahlásil, by mu hrozil pravděpodobně opětovný nástup do armády, případně by mohl být považován za dezertéra a mohl by mu hrozit trest.

[13] Nejvyšší správní soud souhlasí se žalovaným, že kasační námitky jsou formulovány velmi obecně a nekonkrétně, aniž by polemizovaly se závěry napadeného rozsudku městského soudu. Žalovaný má pravdu také v tom, že uplatněná námitka nevystihuje podstatu věci, tedy obavu stěžovatele z návratu do vlasti, kde by mohl být považován za dezertéra, protože se po svém zajetí nepřihlásil, případně by mohl být na základě podepsané smlouvy navrácen zpět do armády. Souhlasí také s tím, že nejen tato formulace námitek, ale i nadbytečná žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, svědčí o laxním přístupu zástupkyně stěžovatele k projednávané věci. Zdejší soud pro tuto obecnost konstatuje, že rozsudek městského soudu dostatečně reaguje na námitky uplatněné stěžovatelem v žalobě; městský soud i žalovaný se srozumitelně a přezkoumatelně vyjádřili ke všem individuálním okolnostem případu stěžovatele a zabývali se dostatečně všemi okolnostmi podstatnými pro nyní posuzovanou věc. Judikatura Nejvyššího správního soudu, na niž městský soud v napadeném rozsudku odkazoval, poskytuje dostatečnou oporu i pro nyní rozhodovanou věc a nebylo důvodu se od ní odchýlit.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, proto ji podle § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu